

man en Gang med Tiden have Midlerne for Autorisationen i København i Statskassen, kunde der nok tænkes en Omordning, saaledes at det ikke mere blev hos den kommunale Magistrat, men fra et Statskontor, at Autorisationen fandt Sted, men det kan jo altid eventuelt ordnes, hvis man skulde ønske saa. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 7 og imod Nr. 9. — Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 10—18 behøves vist ingen nærmere Forklaring. Kun skal jeg særlig anbefale, at de af Ministeriet foreslaaede mindste Bøder nu blive nedsatte til henholdsvis 5 og 10 Kr. Hertil sigte Ændringsforslagene Nr. 16 og 17. Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvornaar den bogføringspligtige skal ifalde Straf for ikke at være forsynet med de foreskrevne autoriserede Bøger, skal jeg henvise til, hvad Udvalget derom har anført i Betænkningen, at Udvalget holder for, at Overtrædelser i saa Henseende kun skulle straffes, naar Øvrigheden ved forekommende Lejligheder maatte konstatere saadanne. Udvalget vil ikke, at der skal finde et Posekigeri Sted fra det offentlige Side i de private Borgeres Forretningsførelse. Det kunde jo nok ved dette konstateres, om der haves de foreskrevne Bøger, men det kunde dog ikke konstateres, om de bleve førte, som de skulde, og en saadan Indblanding fra det offentlige i det private Forretningstilv er heller ikke nødvendig, thi Fordelene ved at føre autoriserede Bøger ere saa store og Udgiften og Ulejligheden saa ringe, at det vist betaler sig overordentlig godt. Ingen ved jo, naar Ulykken kommer. Der er mangen i sin Tid velhavende Mand, der er flere gode Aktieselskaber, som i Løbet af en Aarrække ere gaaede ned ad, og naar saa Ulykken kommer, skulle Forretningsbøgerne jo frem. Ere de da til Stede i god Orden, vil det ofte for vedkommende betyde en Lettelse til at opnaa en Ordning med sine Kreditorer, saaledes at han kan komme i Gang igen, medens han i modsat Fald hjemfalder til Bøder og eventuelt til en strengere Straf, naar Bøgerne ikke ere i Orden. Udvalget tror derfor, at det er af saa megen Betydning for vedkommende selv at føre autoriserede Bøger, at dette i sig selv er en Opfordring for alle næringsdrivende til at gøre det.

Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget og de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag samt Underændringsforslag under b, medens jeg fra-

raader Underændringsforslag a og Ændringsforslag Nr. 8 og 9.

J. Pedersen: Maa jeg først ganske for egen Regning gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at vor Lovgivning vel meget er kommen ind paa at uniformere og indføre Formynderskab. Friheden skulde jo gerne medføre, at der udviklede sig større Dygtighed ogsaa hos den enkelte, og efterhaanden som den enkelte bliver dygtigere, skulde han ogsaa kunne lære at træffe de Foranstaltninger, som han selv indser ere til hans Bedste. Et af Motiverne til dette Forslag, navnlig til en af dets Bestemmelser, som jeg er imod, er dette, at Folk have godt af at føre Bøger, og derfor skal det paalægges dem at gøre det. Det er jo rigtig nok, at Forretningsmænd ere nødte til at føre Bøger, og vi kunne allesammen have godt af, enten de Penge, vi have imellem Hænder, ere faa eller mange, selv at have Rede paa, hvorfra de komme, og hvad vi bruge dem til. Men det er eet. Et andet er at ville gribe ind fra det offentlige Side og sige: Det og det skulle I gøre, for det tjener til jert sande Gavn.

Sammen med 5 ærede andre Medlemmer, hvortil kommer det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg), som ved en Fejltagelse ikke er kommen med mellem Forslagsstillerne, har jeg stillet et Underændringsforslag under a, som gaar ud paa, at Beværtning og Haandværk skulle undtages fra de Virksomheder, som det paalægges som Pligt at føre autoriserede Handelsbøger. Det samme Spørgsmaal var fremme i det Udvalg, som behandlede Sagen i Fjor, af hvilket et ret betydeligt Flertal var enigt om at undtage disse Virksomheder. I Aar har Udvalget faaet en noget anden Sættelse, og derved er Forholdet blevet vendt om, saaledes at det nu kun er et Mindretal, der staar paa det Standpunkt. Naar jeg er bleven staaende paa Standpunktet fra i Fjor, er Grunden den, at det forekommer mig at være en alt for stor Ulejlighed og Ulempe at forlange, at en Mængde smaa næringsdrivende skal føre autoriserede Kassebøger og autoriserede Hovedbøger, og at de skulde have den Ulejlighed at skaffe sig disse Bøger og lade dem autorisere for saa maaske at have dem liggende uden at bruge dem. De større Virksomheder, de store Haandværkere og de store Restauratører er det jo ganske unødvendigt at paalægge at føre Bøger, thi